

§ 42 Nationellt organiserat volontärår

IRENE OSKARSSON:

Ordförande! Det här är en av de viktigaste saker jag vet. Jag har följt ett antal unga människor och jag brukar säga, att städer och större samhällen söder om Västerås har jag nog besökt som utsändare av ”diakonala årare” eller vad vi nu kallade dem på den tiden. En del gjorde riktig revolt i Västerås. Då kanske några västeråsare vet vad jag menar. Oerhört viktigt, och det har inte blivit mindre viktigt med åren, därför att det inte är alla som kan följa med när Dag Sandahl med flera här citerar bibelcitат på löpande band och appellerar till olika inlägg och så vidare. En del av oss ler och tycker att saker hänger ihop, men för väldigt många av dem vi möter idag har man inte den förståelsen. Väldigt många unga människor har inte växt upp med en söndagsskolfröken, med juniorförening eller med ungdomskör eller med vad det nu vara månede. Men de vill gärna lära mer, vill pröva vad det innebär att så småningom kanske jobba i Svenska kyrkan eller bli förtroendevald i Svenska kyrkan.

Med den erfarenhet jag har av hemmabygden, det vill säga Aneby på småländska höglandet och det som har hänt och händer där i våra frikyrkliga vänners regi, och kyrkostyrelsen må ursäkta, tycker jag det är konstigt att man inte kan leverera svar på det jobb man har haft så lång tid på sig att göra. Jag är glad över att det finns stift som har gått före, som går före, som fortsätter ihärdigt med denna verksamhet, men vi måste se till att det blir en verksamhet som hela Svenska kyrkan kan ha nytta av. Den församling som säger att det är för jobbigt och besvärligt att skicka ut unga människor och kanske ta på sig ett ansvar att ta emot unga människor och skaka fram en lämplig handledare och boende och vad det nu kan vara, den församlingen tror jag behöver stöd och hjälp. Tar vi inte emot och vågar vi inte sända ut, har vi inte hittat en form för den här verksamheten som hjälper unga människor fram med goda möten på folkhögskolor eller på andra platser under resans gång – vi har ju ett antal stiftsgårdar som mycket väl skulle fungera i det sammanhanget också – så undrar jag vart kyrkan är på väg.

Med det sagt, bifall till utskottets yrkande men ändå en rannsakan, kära kyrkostyrelse.

MARIE RYDÉN DAVOUST:

Ordförande! För två år sedan diskuterade vi motionen om nationellt program för praktik för unga som jag och flera med mig hade lämnat in. Vi beslutade i det här rummet, att den skulle utredas och återrapporteras i år. Av det har vi sett intet.

Motionen i år, 2016:85, och inte minst utskottets betänkande, fångar väl behovet och det är inte okej att fördröja arbetet ytterligare. Det är viktigt att den här möjligheten för unga blir verklighet. Det är viktigt både för våra unga i kyrkan och för vår kyrkas skull.

Därför bifall till utskottets yrkande. Tack.

BIRGIT KULLINGSJÖ:

Givetvis yrkar jag bifall till utskottets förslag. Jag tycker att både Marie och Irene har gett en bild om hur utskottet resonerade. Det överensstämmer med de argument som jag också hade. Jag avslutar med att säga, att unga ju är kyrkans framtid, men unga är lika mycket kyrkan här och nu. Därför föreslår utskottet att arbetet med utredningsuppdraget kring *Nationellt program för praktik för unga* intensifieras och redovisas för kyrkomötet 2017. Tack.

ANETTE NORDGREN:

Jag yrkar också bifall till utskottets förslag. Jag vill bara säga, att jag också uppskattar att utskottet menar att unga praktikanter inte bara är en tillgång för Svenska kyrkan inom landet utan även utanför landets gränser. Vi i utlandskyrkan möter väldigt många ungdomar som kommer till oss i kyrkorna i församlingarna. De studerar, reser runt och skaffar sig livserfarenhet. De hör till den jättestora grupp, 660 000 svenskar, lika många som bor i Göteborg ungefär, som bor utomlands. Därför är det viktigt att även vi i utlandskyrkan kan knyta dem till oss, till exempel med volontäruppdrag och det är alltså viktigt att de som arbetar med det här nationella programmet praktik för unga har utlandsförsamlingarna i åtanke.

Bifall till utskottets förslag. Tack.

KENNETH NORDGREN:

Ordförande, ledamöter och biskopar! En motion som föreslår fler unga resurser i församlingarna – vem kan säga nej till ett sådant förslag. Den rubriken hade och har den motion som jag skrev med några medmotionärer, 2016:85. Därför gläder det mig att utskottet inte bara rakt av föreslår att avslå motionen utan har den någorlunda gynnsamma behandlingen av den, att med anledning av motionen ändå vilja skicka ett uppdrag till kyrkostyrelsen att intensifiera det uppdrag som finns sedan ett par år tillbaka.

När jag skrev motionen ville jag sätta fokus på vikten av två saker, först att vi har ett nationellt tillgängligt program, ett system som underlättar för församlingarna, främjar möjligheten att ta emot ungdomar eller låta ungdomar i de egna församlingarna få ett år för att pröva på vad det handlar om att vara med och ta ansvar i kyrkan, bli bemyndigad. Det andra som jag ville fokusera på handlar om min egen kritiska läsning om vårt kyrkliga läge, en identifiering av att vi har tappat i kraft i väldigt många församlingar generellt vad gäller församlingens rekryterande miljö. Där menar jag, att det volontärår som från början hette diakonala året, som var i kraft från 1968 och drygt 40 år framåt, hade väldigt gynnsamma resultat i termer av att bidra till församlingens rekryterande miljö. Av ungefär de 3 000 volontärer som var med i det programmet tills det las ner för några år sen vore det intressant att se hur många som faktiskt idag är anställda i Svenska kyrkan.

Genom utskottets ändå tämligen gynnsamma behandling är det min förhoppning, att det här arbetet kan påskyndas och få ytterligare kraft och att vi får en rapport nästa år. Med det kan jag som motionär känna mig nöjd och yrkar därför bifall till utskottet och då speciellt till punkt 2. Tack.

KARIN JANFALK:

Ni kanske inte alla vet det, men jag får nog ändå säga att jag är lite förälder till *Ung Resurs* som nu pågår i Göteborg. Jag har kämpat med detta i många år. Och vet ni vad? Undrens tid är inte förbi. I veckan blev jag mejlad och nu ska utredningen sätta i gång. Jag vill bara säga det, så att ni kan känna er lite lugna och fina. Jag har också undrat hur lång tid det ska ta, men nu är det på gång, bara så att ni vet det. Innan jul får jag ett besök i Göteborg. Tack.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 83.